

---

der Igličar, mag. Miha Ješe - župan, Minka Krajnik, Andreja Križnar, mag. Andreja Megušar, Tomaž Paulus, p. Robert Podgoršek, Tine Radinja - podžupan, Jure Švoljšak, Rok Šimenc, Klemen Štibelj, Andrej Štremfelj, Urban Tozon.

*Marta Gartner, Andreja Ravnihar Megušar
članici Skupine za pasijon:*

PASIJONSKA IGRA MLADIH V VIPAVSKEM KRIŽU, LETA 2009

V župniji Vipavski Križ je bil prvi pobudnik uprizoritve Pasijonske igre brat kapucin Jožko.

Leta 2009 se je na prejem zakramenta birme pripravljalo veliko število mladih. Tako je brat Jožko združil pobudo za uprizoritev Pasijonske igre z aktivno udeležbo vseh birmancev in še drugih mladih. Priprave in izvedba pasijona naj bi bila tudi priprava na prejem zakramenta birme, oživitev verskih čustev v postnem času in združevanje občestva v pripravi na veliko noč. Kolikor nam je znano, so jo v Vipavski dolini pred nami uprizorili le na Brjah, in sicer leta 2006.

Poleg brata Jožka so sodelovali še mladi iz društva Vozel (mladinska in študentska veroučna skupina), župnijski pevski zbor, veroučenci, ki so igrali na instrumente, birmanci, profesorica violončela Andreja Bračko in jaz. Sodelujočih je bilo približno 50.

Najprej smo se morali odločiti za besedilo, ki bi bilo najbolj ustrezno. Jožko je zbral nekaj literarno-gledaliških predlog. Odločili smo se za Pasijonsko igro v sedmih prizorih z naslovom *Iz ljubezni do nas* (uprizorjena v postu 2003 pri sv. Jožefu v Mariboru). Napisal jo je br. kapucin Jaroslav Knežević.

Nato smo besedilo prebirali in hkrati razmišljali o vlogah in krajih dogajanja. Počasi so zorele ideje, kdo bi bil primeren za katero vlogo. Poskušali smo tudi z menjavanjem vlog, da smo dobili najbolj primernega igralca. Seveda je tu potrebno opozoriti, da je delo z mladimi zelo pestro in radoživo, predvsem zato, ker smo skoraj v celoti aktivno angažirali vse birmance. To so bili otroci, stari 13 in 14 let. Zavedali smo se, da je tema pasijona za to starostno obdobje naporna, težka, pa vendarle izziv. V veliko oporo so bili starejši mladi, študentje (Benjamin, Katja, Helena ...), ki so s svojim zgledom pomagali birmancem obdržati motivacijo. Pomembno vlogo je imel tudi brat Jožko, ki je duhovno bogatil in vodil vsa naša prizadevanja. Moja vloga je bila delo z igro mladih, utrjevanje vsebine in vlog, uprizoritveni predlogi.

Vaje smo imeli pogosto, ker je bilo zelo težko sestaviti urnik, ki bi vsem ustrezal. Zato smo vadili po delih in večkrat nadomeščali igralce.

Vsa priprava, izbor besedila, vaje, izbor glasbe, osvetlitve, scene, kostumi, skratka vsa organizacija je potekala po sprotnih dogovorih. Na vajah smo odkrivali primerne prostore za igro različnih dejanj, sproti izbirali glasbo za kitaro, violino, violončelo, izbirali pesmi za pevski zbor, se odločali o razsvetljavi in lučeh ... Dogovorili smo se tudi za postavitve odra pred prezbitერიem, naročili izdelavo velikega lesenega križa, si izposodili kostume v goriškem gledališču ...

Pasijonska igra *Iz ljubezni do nas* je sestavljena iz sedmih prizorov:
 prizor Slovesni vstop v Jeruzalem,
 prizor Zadnja večerja,
 prizor Vrt Getsemani,
 prizor Pred velikim zborom,
 prizor Pred Pilatom,
 prizor Pot s križem in križanje,
 prizor Smrt.

Pasijonska igra je zasnovana kot dramsko-glasbeno dogajanje, v katerem sta izrazni sredstvi igra (dramatizacija) in glasba (inštrumentalna in vokalna). Dodatno izrazno moč pa vanjo vnaša igra svetlobe (osvetljevanje) in simbolika prostora oziroma gibanja.

Osebe: Jezus Kristus, Marija, Peter, Janez, Jakob, Juda, Pilat, veliki duhovnik, Simon iz Cirene, Veronika, stotnik, dekla, služabnik, apostoli, vojaki, množica – ljudstvo, žene, člani sinedrija, Jožef iz Arimateje, plesalke. Drugi sodelujoči pa

---

so: pevci, mojstri tona, mojstri luči, mojstri scene, inštrumentalisti, kostumografi, režiser.

Protagonisti igre so liki, ki zgodbo razvijajo do njenega vrha in hkrati konca. To so liki, ki tudi po svetopisemski zgodbi »odigrajo« najpomembnejša dejanja, izgovorijo najusodnejše besede: Jezus, Peter, Juda, Pilat in Marija.

Uvod v vsako dejanje je odlomek iz Svetega pisma. Odlomke sta brali dve dekleti na prižnici. Medtem je bila cerkev v temi, osvetljena je bila le bralka odlomka. S svetopisemskim besedilom smo naredili duhovni vstop v dogajanje. Glavni prizori so se dogajali na odru pred prezbiterijem. Igralci so prihajali iz zakristije in se vanjo umikali. Za oltarjem so bili inštrumentalisti, ki so igrali izbrano glasbo, glede na začetek ali konec dogajanja. V stranski kapeli je stal pevski zbor (odrasli), ki je bil s pesmijo in v živo s fizično prisotnostjo aktivno vključen v dogajanje. Na koru so bili mojstri luči in ozvočenja. Mladi so se s tehniko zelo dobro znašli. Večji problem je bila popolna zatemnitev cerkve. Naročili smo namenske zavese za cerkvena okna. Popolna tema in efekt luči ob posameznih dogajanjih igre je imel poleg glasbe izredno izrazno moč.

Na začetku igre smo vsem gledalcem oziroma udeležencem razdelili oljčne veje. S pozdravljanjem z oljčnimi vejami smo želeli obiskovalce aktivno vključiti v doživljanje in ne zgolj v opazovanje dogajanja. Začetek igre se odvije s prihodom v cerkev in pozdravljanjem skozi glavno ladjo. Prav tako smo prizor z nošenjem križa odigrali od cerkvenih vrat z mimohodom po glavni ladji. Igra se je praktično odvijala po celotni cerkvi. Poskušali smo izkoristiti cerkveno arhitekturo za dopolnjevnje pasijonskega dogajanja.

Kostume smo si izposodili v goriškem gledališču, nekaj pa so jih imeli že mladi iz društva Vozel. Za rekvizite in kostume je poskrbela skupinica mladih, ki so tudi med igro sodelovali s prenašanjem in odnašanjem rekvizitov.

Vsi prizori, dogajanja, besede, ples, glasba, luči in tema, vsak element posebej, je doprinesel k bogati uprizoritvi Pasijonske igre.

Pogosto je bilo na vajah potrebno birmance opozarjati na smisel igre in njene sporočila. Vaje so občasno doživljali kot druženje in birmansko obveznost. S tenkočutnim vodenjem jih je bilo potrebno pripraviti na resnost, žalost, občudovanje, razmišljanje in na koncu na spokojnost. Najtežji del se mi je zdel prav to, da so birmanci to dojeli in ponotranjili. Le v takem duhu smo igro lahko dostojno odigrali. Nismo si smeli dovoliti spodrseljaja smeha ali zagate, ki se pri tej starosti zelo hitro zgodi. Na tem mestu je bilo treba skozi vse vaje in ob molitvi brata Jožka veliko delati.

Uvod v glavno uprizoritev na cvetno nedeljo je imel Jožko, ki je obiskovalce v cerkvi pripravil na ogled Pasijonske igre. Z molitvijo je nagovorili tudi vse sode-

lujoče, da smo dejansko doživljali uprizoritev kot dramsko dogajanje globokega duhovnega pomena.

To se je najbolj začutilo na koncu predstave, ko Jezus umre na križu. Globoka tišina in »neaplavz« sta pokazala največ. Vsi, ki smo Pasijonsko igro igrali, in tisti, ki so jo gledali, smo jo skupaj doživeli kot globoko predvelikonočno doživetje ali svojevrstno gledališko katarzo.

Izkušnja je bila bogata, posebna in edinstvena.

Vsem sodelujočim, birmancem, bratom kapucinom, šolskim sestram v Šturjah, župnijskemu pevskemu zboru, otrokom, ki so pod vodstvom violončelistke igrali na inštrumente, staršem, goriškemu gledališču, mladim društva Vozel, vsem skupaj gre zahvala, da smo kot skupnost ustvarili Pasijonsko igro.

V letu 2010 so Pasijonsko igro znova uprizorili, vendar brez birmancev. Kolikor mi je znano, se bo uprizarjanje Pasijonske igre nadaljevalo, mogoče spreminjalo, preoblikovalo. Kljub temu pa ocenjujem, da je za našo župnijo in širšo okolico premierna uprizoritev le bila preboj: pasijonsko sporočilo doživeti v obliki dramske uprizoritve in duhovnega občutenja Kristusovega trpljenja in smrti, ki ji sledi Vstajenje.

Irma Krečič Slejko

KRIŽEV POT PO MARIBORU

Velika sreda je za mariborske študente poseben dan, saj se zberejo na križevem potu mladih po ulicah Maribora. Že 19. srečanje po vrsti, ki ga organizira Katoliški študentski center Sinaj, je tokrat zmotil dež, tako da je bil celotni križev pot v Alojzijevi cerkvi. Ob spremljavi petja študentskega zbora Vdih so mladi iz sosednjih župnij, študentski domovi, skavti, Vera in luč in druge skupine pripravili postaje, ki so izražale letošnji naslov – »Zavrtnjen«. Skoraj dvesto udeležencev je lahko začutilo Jezusovo in svojo bolečino ob zavrnitvi ter hkrati njegovo ljubezen, katere moč premaga tudi smrt.

Monika Vengust, objavljeno v Družini, 18. 4. 2010

PASIJONSKA IGRA V VELIKEM GABRU

Na cvetno nedeljo smo v Velikem Gabru v počastitev 100-letnice cerkve in 40-letnice župnije pripravili pasijonsko igro v sedmih dejanjih. Veliko mladih in nekaj manj mladih se je zanjo vneto pripravljalo. Veliko poudarek smo dali spoznanju, da se nekaj podobnega dogaja tudi vsak dan okoli nas ali pa morda ravno enemu izmed nas, pa tega ne vemo. Vlogo Kristusa je uspešno odigral domači župnik David Jensterle. V pasijonki igri so se izmenjevali tema in močna svetloba, tišina